

Living Pictures

Zbiór metod warsztatowych

Metody edukacji pozaformalnej w dziedzinie różnorodności, równości, włączenia i uczestnictwa młodzieży z różnych środowisk kulturowych

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Dofinansowano ze środków Unii Europejskiej. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE). Unia Europejska ani FRSE nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Living Pictures

Zbiór metod warsztatowych

**Metody edukacji pozaformalnej w dziedzinie
różnorodności, równości, włączenia i uczestnictwa
młodzieży z różnych środowisk kulturowych.**

Niniejsza publikacja powstała jako jeden z produktów projektu: Living Pictures, realizowanego przez Wałbrzyskie Stowarzyszenie Młodzieży w Polsce i Pangea Youth Association w Turcji.

Więcej informacji o partnerach i działaniach w ramach projektu można znaleźć w niniejszej publikacji lub na stronie:

www.wuesem.org

Contents

Wprowadzenie	3
Poznaj nasz projekt	6
Działania w projekcie	7
Organizacje partnerskie	9
Polska – Wałbrzyskie Stowarzyszenie Młodzieży	9
Turcja – Stowarzyszenie Młodzieży Pangea	10
Zbiór metod warsztatowych	12
1. Sieć tożsamości kulturowej	13
2. Spacer włączenia	14
3. Rynek wielokulturowy	15
4. Odgrywanie ról: Włączanie w działanie	16
5. Mapa różnorodności	18
6. Aukcja wartości	19
7. Quiz wrażliwości kulturowej	20
8. Empatyczne historie	21
9. Kolaż tożsamości	22
10. Debata na temat obywatelstwa globalnego	24
11. Warsztat etykiety kulturowej	25
12. Poszukiwanie zmian	26
13. Symulacja „Wejdź w moje buty”	27

14. Targi wymiany kulturowej	29
15. Wyzwanie rozwiązywania problemów wielokulturowych	30
16. Photo Safari	31
17. Fotograficzna historia	33
18. Fabryka Marzeń - Przedsiębiorstwa Artystyczne SZTUKA	35
19. Stworzenie, które nas opisuje	42
20. Silne pary	43
Na zakończenie	46

Dofinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE). Unia Europejska ani FRSE nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Wprowadzenie

Projekt Living Pictures to inicjatywa, której celem jest pogłębienie zrozumienia postaw obywatelskich i wyzwań, przed którymi stoją przedstawiciele różnych mniejszości. Używamy do tego transformującej mocy sztuki. Poprzez współpracę Wałbrzyskiego Stowarzyszenia Młodzieży z Polski i Stowarzyszeniem Młodzieży Pangea w Turcji, projekt ten ma na celu promowanie głębszego docenienia i zwrócenia uwagi na różnorodność, równość, inkluzywność i uczestnictwo młodych ludzi o różnym pochodzeniu kulturowym. Dążymy do tego poprzez różne nieformalne działania organizowane przez partnerów lokalnie i międzynarodowo.

Niniejsza broszura została stworzona z przekonaniem, że sztuka, zwłaszcza fotografia, jest uniwersalnym językiem zdolnym do przełamywania barier i udzielania głosu tym, których doświadczenia są często marginalizowane. Zdajemy sobie sprawę, że młodzi ludzie są dziś przyciągani do kreatywnych form ekspresji, a fotografia oferuje im sposób na zastanowienie się nad własną tożsamością, kulturą i problemami, z którymi się mierzą. Fotografia również zachęca do dialogu na temat włączenia społecznego i różnorodności. Realizując ten pro-

jekt chcemy dać młodzieży możliwość opowiadania własnych historii, wyrażania swoich potrzeb i podkreślania bogactwa kulturowego, które istnieje w ich społecznościach. Naszym celem jest również zachęcenie uczestników do eksplorowania koncepcji postaw obywatelskich, nie tylko jako tożsamości prawnej lub politycznej, ale jako środka zrozumienia naszej zbiorowej odpowiedzialności w społeczeństwie. Wierzymy, że idea obywatelstwa — niezależnie od tego, czy dotyczy społeczności lokalnych, krajowych czy globalnych — ma potencjał, aby zainicjować pozytywne zmiany.

Zapewniając młodym ludziom narzędzia do angażowania się w obszary przynależności, różnorodności i inkluzywności poprzez sztukę, chcemy wesprzeć wzrost pokolenia osób, którzy są świadomi, empatyczni i zaangażowani w tworzenie inkluzywnych, harmonijnych społeczeństw. Działania w ramach naszej wspólnej inicjatywy zostały starannie zaprojektowane,

aby osiągnąć następujące cele:

Upewnocnienie poprzez sztukę: Wykorzystując fotografię jako medium, dajemy młodym ludziom narzędzia do wyrażania złożonych problemów i wyzwań społecznych w kreatywny, wpływowy sposób.

Zwiększenie świadomości na temat włączenia/inkluzywności w dwóch społecznościach, w których wdramy nasze działania, aby wspierać kulturę otwartości i dialogu.

Budowanie zrozumienia międzykulturowego: Działania oferują uczestnikom możliwość poznawania i doświadczania różnych kultur, zachęcając do wzajemnego szacunku i redukując stereotypy.

Pomaganie zmarginalizowanej młodzieży w odnalezieniu swojego głosu środków do wyrażania swojej kultury oraz promowania jej w swojej społeczności.

Łącząc kreatywność, kulturę i różnorodność, projekt Living Pictures oferuje młodym ludziom wyjątkową okazję nie tylko do rozwijania umiejętności artystycznych, ale także do jakże istotnego zaangażowania się w budowanie własnej tożsamości, postaw inkluzywności i swojego poczucia przynależności.

Niniejsza publikacja ma służyć pracownikom młodzieżowym, edukatorom i animatorom, którzy pracują bezpośrednio z młodymi ludźmi. Niezależnie od tego, czy prowadzisz grupę mło-

dzieżową, organizujesz warsztaty, czy po prostu prowadzisz młodych ludzi przez proces rozwoju osobistego i ekspresję twórczą, zbiór aktywności zawartych w tej publikacji mają na celu zaangażowanie młodzieży na głębszym poziomie. Mają one na celu wywołanie rozmów, budowanie świadomości i inspirowanie do działania na rzecz bardziej inkluzywnego i wyrozumiałego świata.

Łącząc kreatywność, kulturę i różnorodność, projekt Living Pictures oferuje młodym ludziom wyjątkową okazję nie tylko do rozwijania umiejętności artystycznych, ale także do krytycznego zaangażowania się w koncepcje tożsamości, włączenia i przynależności. Poprzez te zajęcia mamy nadzieję pielęgnować poczucie wzmocnienia i odpowiedzialności, zachęcając młodzież do aktywnego udziału w kształtowaniu przyszłości, którą chcieliby zobaczyć.

Poznaj nasz projekt

Organizacje współpracujące w ramach tego projektu postawiły sobie za cel zajęcie się różnorodnością, równością, włączeniem i uczestnictwem młodych ludzi pochodzących z różnych środowisk kulturowych poprzez różnorodne, nieformalne działania prowadzone przez partnerów lokalnie i międzynarodowo (w Polsce i w Turcji).

W naszej pracy zauważyliśmy trudności osób o różnym pochodzeniu kulturowym (w Polsce często są to młodzi uchodźcy z Ukrainy, a w Turcji młodzi Kurdowie). Często spotykają się ze stygmatyzacją innych młodych ludzi i mają tendencję do prób „dopasowania się”, porzucając swoje korzenie kulturowe. Wierzymy, że pracownicy młodzieżowi powinni zająć się problemem nieświadomych, bardziej zamkniętych społeczności i wprowadzić ducha przyjmowania różnorodności i wymiany między różnymi kulturami. Dla nas i młodzieży - wykorzystanie sztuki - zdjęć i filmów - było wspaniałym sposobem na pokazanie obu kultur, ich piękna, ale także zmagania. Powyż-

sze obserwacje skłoniły nas do wyboru celów w oparciu o potrzeby młodych ludzi, z którymi pracujemy.

W ramach projektu stworzyliśmy ramy wsparcia dla młodzieży w naszych lokalnych społecznościach w Wałbrzychu (Polska) i Izmirze (Turcja) które miały na celu promowanie różnorodności i integracji dla młodych ludzi. Jako narzędzia wybraliśmy serię warsztatów w zakresie integracji, procesów międzykulturowych, ale także fotografii i sztuki które są sposobem wyrażania siebie i pokonywania barier. Po serii działań w lokalnych społecznościach uczestnicy

spotkali się ze swoimi kolegami z innych krajów i wspólnie tworzyli działania dla szerszej społeczności. 20 uczestników z Polski odwiedziło młodzież w Turcji, przeprowadziło warsztaty i wydarzenie dla lokalnej społeczności. Następnie grupa turecka przyjechała do Polski, aby od-

wdzięczyć się lokalnej społeczności w Wałbrzychu. Wymiany młodzieży dały uczestnikom wiedzę na temat integracji. Organizacja warsztatów i działań pod-

czas projektu takich jak spotkania młodzieżowe, warsztaty Youth4Youth i międzynarodowa współpraca zjednoczyły społeczności i wpłynęły na przerwanie łańcucha marginalizacji, jednocząc i otwierając umysły lokalnej młodzieży. Każdy uczestnik projektu (zarówno z Polski jak i z Turcji) mierzył się z mniejszymi szansami w jakimś zakresie i mógł również zaobserwować życie innych osób, które mierzą się ze swoimi wyzwaniami. Z fotografii, które stworzyli młodzi uczestnicy, powstały dwie wystawy, które były dostępne dla publiczności w obu krajach. Ponad 2000 osób zapoznało się z tematem i działaniami projektu.

Działania w projekcie

Spotkanie partnerskie

Wizyta przedstawicieli organizacji partnerskiej z Turcji – Pangea Gençlik Derneği – w Polsce i wspólne ustalenia dotyczące realizacji działań w Polsce i Turcji

Rekrutacja wolontariuszy do projektu w Polsce i Turcji

Osoby chętne do przyłączenia się do projektu mogły się do nas zgłosić. Skupiliśmy się na uczestnikach, którzy mogli osiągnąć zakładane cele projektu.

Spotkania online

Spotkania z uczestnikami projektu z obu krajów, którzy realizowali podobne działania w swoich społecznościach lokalnych.

Warsztaty z fotografii i multimedialności

Młodzież stworzyła zdjęcia prezentujące spojrzenie młodych ludzi na kwestie różnorodności kulturowej Wałbrzycha i Izmiru.

Wyjścia do kin, galerii, muzeów, miejsc kultury

Zorganizowaliśmy wyjścia do miejsc, w których można było poznać współczesną (i nie tylko) kulturę oczami młodych ludzi.

Wyjazd do Turcji

Wyjazd do Turcji dla grupy 20 osób z Polski, które wspólnie z młodzieżą z Turcji realizowały działania dla lokalnej społeczności w Izmirze

Przyjęcie grupy z Turcji w Wałbrzychu

Przyjazd do Wałbrzycha grupy 20 osób z Turcji, z którymi realizowaliśmy działania dla lokalnej społeczności

Wystawy fotografii w Wałbrzychu i Izmirze

Prezentacja prac fotograficznych młodzieży z działań w Wałbrzychu i Izmirze.

Tworzenie filmów

Stworzenie trzech krótkich filmów związanych z tematyką projektu

Publikacje z prezentacją działań i wyników projektu

Publikacje powstałe w ramach projektu, zawierające metody nauczania i pracy warsztatowej, album ze zdjęciami młodzieży oraz opis działań i ewaluacji naszego projektu

Organizacje partnerskie

Polska – Wałbrzyskie Stowarzyszenie Młodzieży

Lider: Wałbrzyskie Stowarzyszenie Młodzieży

Wałbrzyskie Stowarzyszenie Młodzieży (WSM) to organizacja kierowana przez młodzież, założona w 2006 r. w celu zachęcania młodych ludzi do aktywności i świadomego kreowania swojego otoczenia. WSM składa się z młodych ludzi i doświadczonych pracowników młodzieżowych, którzy są zaangażowani w promowanie rozwoju, budowania ambicji, realizowanie celów i pokonywanie wyzwań młodzieży.

Misją organizacji jest uczynienie rzeczywistości życia młodzieży bardziej znaczącą, zrównoważoną i świadomą poprzez promowanie i wspieranie wolontariatuszy, organizowanie czasu wolnego dla młodych ludzi, rozwijanie ich umiejętności przedsiębiorczych i podnoszenie świadomości na temat znaczenia zrównoważonego stylu życia.

Działania WSM obejmują koncerty, imprezy charytatywne, szkolenia, obozy i kampanie społeczne, a także międzynarodowe szkolenia i wymiany młodzieży.

Chcesz być w kontakcie?

- Łukasz Hoppe +48 600 385 690
- office@wuesem.org
- www.wuesem.org
- www.facebook.com/wuesem
- www.instagram.com/wu.es.em
- www.youtube.com/@YouthWalbrzychWSM

Turcja – Stowarzyszenie Młodzieży Pangea

Partner: Pangea Gençlik Derneği (Pangea Youth Association)

Pangea Youth Association to organizacja non-profit z Izmiru w Turcji. Jest to organizacja założona w lutym 2020 r. pod kierownictwem 3 pracowników naukowych z Uniwersytetu Ege - School of Foreign Languages, którzy pracują z młodzieżą od ponad 20 lat.

Misją Pangea jest łączenie, wspieranie i orędownictwo za dostępem do kultury i wiedzy dla grup mniejszościowych poprzez edukację nieformalną, tworzenie wystaw i edukację artystyczną. Organizacja aktywnie działa również w budowaniu partnerstw składających się z organizacji pozarządowych, rad międzynarodowych, uniwersytetów i szkół, centrów sztuki i samorządów lokalnych, które mogą pomóc wspierać różnorodność i tolerancję społeczności wieloetnicznych.

Celem organizacji jest promowanie tolerancji i integracji poprzez naukę, słuchanie i angażowanie się. Pangea Youth współpracuje z młodzieżą z obozów dla uchodźców, z młodzieżą, która cierpi zarówno z powodu niedostatku finansowego, jak i izolacji kulturowej. Stowarzyszenie prowadzi warsztaty w szkołach na tematy takie jak stereotypy, uprzedzenia, samowykluczenie, samodyskryminacja itp. Zespół pracuje z młodzieżą, która chciałaby się zaangażować w polepszenie jakości swojego życia.

Chcesz być w kontakcie?

- Ferah Şenaydin +90 533 522 80 28
- info@pangeayouth.org
- www.pangeayouth.org
- www.facebook.com/pangeayouth
- www.instagram.com/pangeayouth

Zbiór metod warsztatowych

Zapraszamy do zapoznania się z aktywnościami w tej broszurze oraz do korzystania z nich w pracy z młodymi ludźmi. Mamy nadzieję, że przyczynią się do zainspirowania ich do angażowania się w swoje społeczności w znaczący, kreatywny sposób. W ten sposób razem możemy stworzyć bardziej otwarty świat oparty na współczuciu zmieniając go obraz za obrazem.

1. Sieć tożsamości kulturowej

Cele i zadania:

- Eksploracja tożsamości kulturowych i zrozumienie różnorodności w grupie.
- Wspieranie poczucia przynależności i podkreślanie wspólnych powiązań.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10-20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina.

Potrzebne materiały:

- Kłębek sznurka lub włóczki.
- Małe fiszki i markery dla każdego uczestnika.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

1. Wyjaśnij cel zajęć: eksploracja tożsamości kulturowych i znalezienie powiązań w grupie.
2. Uczestnicy zapisują trzy aspekty swojej tożsamości kulturowej, które są dla nich znaczące. Przykłady obejmują język, tradycje, ulubione jedzenie lub wartości.

2. Tworzenie sieci (30 minut):

- Uczestnicy siedzą lub stoją w kręgu. Facylitator zaczyna od kłębka sznurka i odczytuje na głos jeden aspekt swojej tożsamości (np. „Mówię dwoma językami”).
- Każda osoba, która dzieli ten aspekt z osobą mówiącą, podnosi rękę. Facylitator przekazuje kłębek sznurka jednej z osób, trzymając koniec sznurka.
- Nowy uczestnik odczytuje na głos jeden ze swoich aspektów, powtarzając proces.
- Powstaje sieć ze sznurka, wizualnie przedstawiająca połączenia grupy.

3. Refleksja i dyskusja (20 minut):

Poprowadź grupę do refleksji nad stworzoną przez siebie siecią, zadając pytania takie jak:

1. Co sieć dla ciebie oznacza?
2. Czy zaskoczyły cię jakieś połączenia?
3. Jak ta aktywność odnosi się do inkluzywności i wielokulturowości? Omów, w jaki sposób te połączenia mogą sprzyjać inkluzywności w ich rolach.

Oczekiwane rezultaty:

- Uczestnicy zyskują wgląd we wspólne i wyjątkowe cechy kulturowe.
- Większa spójność grupy i docenianie różnorodności.
- Refleksja nad wzajemnymi powiązaniem i ich znaczeniem w promowaniu inkluzywności.

2. Spacer włączenia

Cele i zadania:

- Zilustrowanie przywilejów i barier społecznych.
- Zachęcanie do empatii i refleksji nad nierównościami.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 15-25 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

- Karty ról (np. imigrant, dyrektor generalny, osoba niepełnosprawna).
- Otwarta przestrzeń wystarczająco duża do poruszania się.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Przygotowanie (10 minut):

Rozdaj uczestnikom karty ról, zapewniając różnorodność ról. Każda karta krótko opisuje historię postaci (np. „Jesteś młodym uchodźcą, który właśnie przybył do kraju.”).

Poproś uczestników, aby wyobrazili sobie siebie w przypisanej im roli.

2. Kroki (30 minut):

Uczestnicy ustawiają się w szeregu obok siebie. Facylitator czyta polecenia takie jak:

- „Czy stać cię na wyższe wykształcenie?”
- „Czy możesz swobodnie wyrażać swoje opinie publicznie?”

Jeśli uczestnicy uważają, że ich rola może odpowiedzieć „tak”, wychodzą do przodu.

3. Omówienie (50 minut):

Po wykonaniu wszystkich poleceń poproś uczestników, aby zaobserwowali swoje pozycje w stosunku do innych. Ułatw dyskusję, zadając pytania takie jak:

1. Jak się czułeś, wychodząc do przodu lub pozostając w tyle?
2. Co to ćwiczenie ujawnia na temat przywilejów i integracji?
3. W jaki sposób pracownicy młodzieżowi mogą zająć się tymi barierami w swojej pracy?

Oczekiwane rezultaty:

- Większa świadomość przywilejów i barier systemowych.
- Empatia dla grup marginalizowanych.
- Praktyczne pomysły na wspieranie integracji.

3. Rynek wielokulturowy

Cele i zadania:

- Celebrowanie i dzielenie się różnorodnością kulturową.
- Wspieranie ciekawości i szacunku dla innych kultur.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi i członkowie społeczności, 20-30 uczestników.

Czas trwania: 2 godziny.

Potrzebne materiały:

Stoły, artefakty kulturowe, próbki żywności, plakaty.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Przygotowanie (30 minut):

Przydziel uczestnikom zadanie stworzenia „straganów targowych” prezentujących aspekty

ich kultury. Przykłady obejmują prezentowanie tradycyjnych strojów, przygotowywanie potraw lub tworzenie plakatów o świętach.

Zapewnij czas na przygotowanie i dekorację.

2. Targowisko (1 godzina):

Uczestnicy odwiedzają każdy stragan, zadają pytania i wchodzi w interakcje z prezentatorami. Zachęcaj uczestników do zapisywania co najmniej trzech interesujących rzeczy, których się dowiedzieli.

3. Refleksja (30 minut):

Zbierz uczestników, aby omówili swoje doświadczenia. Użyj pytań pomocniczych, takich jak:

1. Co najbardziej podobało ci się na targowisku?
2. Co cię zaskoczyło?
3. W jaki sposób takie zajęcia mogą promować zrozumienie międzykulturowe w twojej pracy?

Oczekiwane rezultaty:

- Lepsze zrozumienie różnych kultur.
- Silniejsze więzi interpersonalne i szacunek dla różnic.

4. Odgrywanie ról: Włączanie w działanie

Cele i zadania:

- Ćwiczenie rozwiązywania sytuacji wykluczenia lub dyskryminacji.
- Wzmocnienie empatii i umiejętności rozwiązywania problemów.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10–20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

- Karty scenariuszy opisujące przypadki wykluczenia lub nieporozumień kulturowych.
- Opcjonalnie: Rekwizyty do odgrywania ról (np. plakietki z imionami, proste kostiumy).

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Wyjaśnij cel: zbadanie strategii radzenia sobie z wykluczeniem.

Podziel uczestników na małe grupy i rozdaj karty scenariuszy (np. „Nowy uczeń imigrant czuje się odizolowany w klasie z powodu barier językowych.”).

2. Przygotowanie (20 minut):

Każda grupa tworzy krótką scenę fabularną opartą na swoim scenariuszu, pokazującą zarówno problem, jak i rozwiązanie.

Zachęć uczestników do kreatywnego myślenia i odzwierciedlania wyzwań ze świata rzeczywistego.

3. Odgrywanie ról i informacja zwrotna (50 minut):

Grupy odgrywają swoje scenki dla większej grupy.

Po każdym występie publiczność udziela konstruktywnej informacji zwrotnej, skupiając się na przedstawionych strategiach. Zadawaj pytania pomocnicze, takie jak:

Czy rozwiązania były praktyczne?

Jak się czuleś podczas odgrywania/oglądania sceny?

Prowadzący podkreśla kluczowe wnioski z każdego scenariusza.

4. Omówienie (10 minut):

Omów, w jaki sposób te strategie można zastosować w pracy z młodzieżą w celu promowania integracji.

Oczekiwane rezultaty:

1. Lepsze umiejętności rozwiązywania problemów i komunikacji.
2. Większa świadomość praktycznych strategii integracji.

5. Mapa różnorodności

Cele i zadania:

- Wizualne zbadanie różnorodności w grupie.
- Podkreślenie doświadczeń kulturowych i osobistych.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10-20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina.

Potrzebne materiały:

- Duża mapa świata (wydrukowana lub narysowana na flipcharcie).
- Karteczki samoprzylepne i markery.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Umieść mapę świata w miejscu, w którym wszyscy będą ją widzieć.

Rozdaj uczestnikom karteczki samoprzylepne i markery.

2. Mapowanie (30 minut):

Uczestnicy piszą swoje imię i znaczący związek kulturowy lub osobisty z miejscem (np. „Moi dziadkowie pochodzą z Włoch” lub „Uczestniczyłem w warsztatach w Kenii”). Umieszczają swoje karteczki samoprzylepne w odpowiednich miejscach na mapie. Zachęć uczestników do podzielenia się krótką historią na temat swojej notatki.

3. Dyskusja (20 minut):

Zastanów się nad mapą, zadając pytania pomocnicze:

1. Co mapa ujawnia o naszej grupie?
2. W jaki sposób te powiązania kształtują nasze perspektywy?

Omów znaczenie doceniania różnorodnych doświadczeń w obszarach włączenia, międzykulturowości i aktywności obywatelskiej.

Oczekiwane rezultaty:

- Większa świadomość różnorodności grupy.
- Uznanie znaczenia wspólnych historii i globalnych powiązań.

6. Aukcja wartości

Cele i zadania:

- Eksploracja i ustalanie priorytetów wartości osobistych i społecznych.
- Zachęcanie do krytycznego myślenia o włączeniu i postawach obywatelskich.

Docelowi uczestnicy: Pracownicy młodzieżowi, 10–15 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 15 minut.

Potrzebne materiały:

Lista wartości (np. równość, wolność, tradycja, różnorodność). Fałszywe pieniądze lub żetony do licytacji.

Procedury i metodologia działań:

1. Przygotowanie (10 minut):

Wyjaśnij, że uczestnicy będą „licytować” wartości na aukcji. Każda osoba otrzymuje ograniczoną liczbę fałszywych pieniędzy lub żetonów.

Wyświetl listę wartości w widocznym miejscu, aby wszyscy mogli ją zobaczyć.

2. Aukcja (40 minut):

Prowadzący działa jako licytator, krótko opisując każdą wartość (np. „Równość zapewnia sprawiedliwe traktowanie wszystkich”).

Uczestnicy licytują wartości, które są dla nich najważniejsze. Pozwól na krótkie dyskusje na temat tego, dlaczego warto licytować określone wartości.

3. Omówienie (25 minut):

Zastanów się nad procesem, zadając pytania:

1. Jak zdecydowałeś,/zdecydowałaś co chcesz wylicytować?
2. Czy były jakieś niespodzianki w tym, co grupa ceniła najbardziej? Omów, w jaki sposób te wartości wpływają na włączenie, międzykulturowość, wsparcie osób z mniejszości lub z mniejszymi szansami.

Oczekiwane rezultaty:

- Lepsze zrozumienie wartości osobistych i społecznych.
- Wzmocnione myślenie krytyczne na temat roli wartości w inkluzji.

7. Quiz wrażliwości kulturowej

Cele i zadania:

- Ocena i poprawa wiedzy na temat praktyk kulturowych i wrażliwości.
- Wspieranie szacunku i ciekawości wobec innych kultur.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10-25 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina.

Potrzebne materiały:

Przygotowane pytania do quizu (np. „Co oznacza pokłon w Japonii?” lub „Jakie jest znaczenie Ramadanu w kulturach islamskich?”).

Papier i długopisy lub cyfrowe narzędzia do quizu.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Wyjaśnij cel quizu: sprawdzenie wiedzy i poznanie wrażliwości kulturowej.

2. Czas quizu (30 minut):

Uczestnicy wypełniają quiz indywidualnie lub w małych zespołach.

Przejrzyj każde pytanie i omów prawidłowe odpowiedzi, pozwalając uczestnikom na podzielenie się powiązаныmi spostrzeżeniami lub doświadczeniami.

3. Omówienie (20 minut):

Zastanów się nad tym, czego się nauczyliśmy:

1. Które odpowiedzi Cię zaskoczyły?
2. Jak wiedza kulturowa może wpłynąć na Twoją pracę?

Podkreśl znaczenie ciągłego uczenia się i pokory kulturowej.

Oczekiwane rezultaty:

- Zwiększona świadomość kulturowa.
- Rozpoznanie potrzeby wrażliwości w środowiskach wielokulturowych.

8. Empatyczne historie

Cele i zadania:

- Rozwijanie empatii poprzez słuchanie osobistych historii pokonywania wyzwań.
- Podnoszenie świadomości na temat znaczenia inkluzywności poprzez osobiste narracje.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10-20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina.

Potrzebne materiały:

Wygodne miejsce do siedzenia (np. krąg).

Opcjonalnie: Narzędzia audiowizualne do opowiadania historii (np. klipy wideo lub slajdy).

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Wyjaśnij cel: tworzenie empatii poprzez opowiadanie historii, skupiając się na osobistych doświadczeniach wykluczenia lub dyskryminacji.

Omów, w jaki sposób opowiadanie historii może promować zrozumienie i integrację.

2. Opowiadanie historii (30 minut):

Zaproś uczestników do podzielenia się osobistymi historiami związanymi z pokonywaniem wyzwań związanych z tożsamością, integracją lub dyskryminacją. Zachęcaj wszystkich do aktywnego słuchania bez przerywania.

W razie potrzeby podaj kilka wskazówek, takich jak: „Opisz sytuację, w której napotkałeś barierę z powodu swojego pochodzenia”.

3. Refleksja grupowa (20 minut):

Po sesji opowiadania historii poprowadź refleksję grupową, zadając pytania takie jak:

1. Jak wysłuchanie tych historii wpłynęło na twoją perspektywę?
2. Jakie wspólne tematy się pojawiły?

Podkreśl rolę empatii w odnoszeniu się do objawów wykluczenia i w promowaniu włączenia.

Oczekiwane rezultaty:

- Większa empatia i zrozumienie.
- Większa świadomość osobistych doświadczeń wykluczenia.
- Uznanie mocy osobistych historii w napędzaniu zmian społecznych.

9. Kolaż tożsamości

Cele i zadania:

- Eksploracja i przedstawienie tożsamości osobistych poprzez ekspresję twórczą.
- Zachęcanie do autorefleksji i szacunku dla różnorodnych tożsamości.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 8-15 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina.

Potrzebne materiały:

Magazyny, gazety, nożyczki, klej, duże plakaty lub papier. Markery i długopisy do opisywania.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Wprowadzenie koncepcji tożsamości i jej złożoności, z podkreśleniem roli kultury, wartości i osobistych doświadczeń.

Wyjaśnij, że uczestnicy stworzą wizualną reprezentację swojej tożsamości za pomocą obrazów i słów.

2. Tworzenie kolażu (40 minut):

Uczestnicy wycinają z magazynów lub gazet obrazki, słowa i symbole, które reprezentują aspekty ich tożsamości (np. rodzinę, przekonania, hobby, kulturę). Układają je i przyklejają na tablicy plakatowej, tworząc kolaż.

Zachęć uczestników do refleksji nad swoją tożsamością podczas tworzenia kolażu.

3. Dzielenie się i dyskusja (10 minut):

Każdy uczestnik prezentuje swój kolaż grupie, wyjaśniając dokonane wybory. Ułatwiał dyskusję, zadając pytania takie jak:

1. Które elementy Twojej tożsamości są dla Ciebie najważniejsze?
2. W jaki sposób te tożsamości wpływają na Twój pogląd na temat inkluzji?

Oczekiwane rezultaty:

- Większa samoświadomość i refleksja.
- Głębsze zrozumienie tego, w jaki sposób tożsamości kształtują inkluzję.
- Większy szacunek dla różnorodnych tożsamości w grupie.

10. Debata na temat obywatelstwa globalnego

Cele i zadania:

Zachęcanie do krytycznego myślenia o obowiązkach i wyzwaniach obywatelstwa globalnego. Stymulowanie dyskusji na temat równowagi między perspektywami lokalnymi i globalnymi.

Docelowi uczestnicy: Pracownicy młodzieżowi, 10–20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

1. Wytyczne lub zasady debaty.
2. Flipcharty lub tablice do rejestrowania argumentów.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Wyjaśnij koncepcję obywatelstwa globalnego i znaczenie zrozumienia zarówno lokalnych, jak i globalnych problemów.

Podziel uczestników na dwie grupy: jedna będzie argumentować za obywatelstwem globalnym, a druga przeciwko niemu.

2. Przygotowanie do debaty (20 minut):

Pozwól każdej grupie na przygotowanie argumentów. Zachęć ich do rozważenia zarówno korzyści (np. wspieranie pokoju, praw człowieka), jak i wyzwań (np. imperializm kulturowy, utrata lokalnych tradycji) obywatelstwa globalnego.

Każda grupa powinna również przygotować repliki na potencjalne kontrargumenty.

3. Debata (40 minut):

Grupy na zmianę przedstawiają swoje argumenty, z czasem na repliki. Moderator moderuje dyskusję, zapewniając, że

każdy ma możliwość wypowiedzenia się.

Użyj flipcharta, aby zanotować kluczowe punkty z każdej strony.

4. Omówienie (20 minut):

Zastanów się nad debatą, zadając pytania takie jak:

1. Czego dowiedziałeś się o obywatelstwie globalnym z obu perspektyw?
2. Jak możemy zrównoważyć tożsamość lokalną i globalną w wielokulturowym świecie?

Oczekiwane rezultaty:

- Lepsze myślenie krytyczne i umiejętności argumentacyjne.
- Głębsze zrozumienie złożoności obywatelstwa globalnego.
- Rozpoznanie, w jaki sposób obowiązki obywatelskie mogą być kształtowane przez perspektywy wielokulturowe.

11. Warsztat etykiety kulturowej

Cele i zadania:

- Zwiększenie świadomości norm kulturowych i etykiety.
- Promowanie szacunku podczas interakcji z osobami z różnych kultur.

Docelowi uczestnicy: Pracownicy młodzieżowi, 12-20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

Karty etykiety kulturowej (szczegółowo przedstawiające powszechne normy etykiety w różnych kulturach). Flipcharty lub tablice do dyskusji grupowych.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (15 minut):

Omów znaczenie etykiety kulturowej i jej wpływ na relacje i integrację.

Rozdaj karty opisujące normy etykiety kulturowej z różnych krajów (np. rytuały powitania, etykieta przy stole, komunikacja niewerbalna).

2. Dyskusje grupowe (40 minut):

W małych grupach uczestnicy omawiają normy na swoich kartach i jak mogą je zastosować w swojej pracy.

Każda grupa przygotowuje krótką prezentację na temat kluczowych punktów, które omówiła.

3. Prezentacje i refleksja (30 minut):

Grupy przedstawiają swoje ustalenia, dzieląc się przykładami różnic kulturowych i tym, jak mogą się dostosować, aby być bardziej inkluzywnymi.

Ułatw dyskusję, zadając pytania takie jak:

1. W jaki sposób etykieta kulturowa może wpływać na włączanie w Twoją pracę?
2. Jakie wyzwania możesz napotkać, stosując te normy?

12. Poszukiwanie zmian

Cele i zadania:

- Wykorzystanie filmu jako narzędzia do eksploracji wielokulturowości i inkluzywności.
- Stymulowanie refleksji i dyskusji na temat różnorodności i tożsamości. Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 15-30 uczestników.

Czas trwania: 2 godziny.

Potrzebne materiały:

Film o tematyce wielokulturowej (np. „The Pursuit of Happyness”, „The Lunchbox”, „The Namesake”).

Projektor, ekran lub telewizor do oglądania. Materiały z pytaniami do dyskusji.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Przedstaw film i jego tematy związane z wielokulturowością, inkluzywnością i tożsamością. Rozdaj materiały z pytaniami do dyskusji, aby pokierować oglądaniem.

2. Pokaz filmu (1 godzina):

Wyświetl film, upewniając się, że uczestnicy są zachęceni do robienia notatek na temat kluczowych tematów związanych z inkluzywnością i wielokulturowością.

3. Dyskusja grupowa (30 minut):

Po filmie ułatw dyskusję grupową, odpowiadając na pytania z materiałów informacyjnych, takie jak:

1. Jak film przedstawia wyzwania integracji kulturowej?
2. Jakie rozwiązania lub strategie zastosowali bohaterowie, aby promować integrację?
3. Jak można zastosować te strategie w pracy z młodzieżą?

Oczekiwane rezultaty:

- Lepsze zrozumienie wyzwań wielokulturowych i integracji.
- Praktyczne wnioski dotyczące promowania różnorodności w rzeczywistych kontekstach.

13. Symulacja „Wejdź w moje buty”

Cele i zadania:

- Zapewnienie uczestnikom doświadczalnego zrozumienia wyzwań, z jakimi borykają się grupy marginalizowane.
- Wspieranie empatii i inspirowanie do działania na rzecz promowania integracji.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10–20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina.

Potrzebne materiały:

Wcześniej przygotowane scenariusze odgrywania ról przedstawiające marginalizowane osoby lub grupy (np. uchodźców, osoby niepełnosprawne, mniejszości etniczne).

Opaski na oczy, kule, wózki inwalidzkie lub inne rekwizyty do symulowania różnych wyzwań (opcjonalnie).

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Wyjaśnij cel zajęć: doświadczanie wyzwań, z jakimi borykają się marginalizowane grupy w życiu codziennym.

Krótko przedstaw różne scenariusze odgrywania ról i wyjaśnij użycie rekwizytów (opcjonalnie).

2. Odgrywanie ról (30 minut):

Podziel uczestników na małe grupy, przydzielając każdej grupie scenariusz (np.

„Jesteś uchodźcą poruszającym się po biurokratycznym systemie nowego kraju” lub „Jesteś osobą z wadą wzroku próbującą uzyskać dostęp do transportu publicznego”).

Grupy używają rekwizytów do symulowania scenariusza, a każdy uczestnik na zmianę doświadcza wyzwania.

3. Omówienie (20 minut):

Po symulacji ułatw dyskusję grupową, zadając pytania takie jak:

1. Jak się czułeś, doświadczając tych wyzwań?
2. Jakie rozwiązania można wdrożyć, aby zmniejszyć bariery dla grup marginalizowanych? Omów znaczenie integracji w pokonywaniu tych wyzwań.

Oczekiwane rezultaty:

- Większa empatia i zrozumienie doświadczeń marginalizowanych.
- Praktyczne pomysły na wspieranie integracji w codziennych sytuacjach.

14. Targi wymiany kulturowej

Cele i zadania:

- Świątowanie różnorodności kulturowej w grupie.
- Poznanie i docenienie tradycji, jedzenia i zwyczajów różnych kultur.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 15-25 uczestników.

Czas trwania: 2 godziny.

Potrzebne materiały:

Artefakty kulturowe (np. ubrania, zdjęcia, artykuły spożywcze). Stoły i dekoracje do ekspozycji.

Karty informacyjne z faktami na temat każdej kultury.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Przygotowanie (30 minut):

Poproś uczestników o przyniesienie przedmiotu lub podzielenie się informacjami na temat własnego pochodzenia kulturowego (np. przepis, tradycyjny strój, piosenkę).

Ustaw stoły lub stanowiska, na których uczestnicy mogą zaprezentować swoje przedmioty i podzielić się informacjami.

2. Targi (1 godzina):

Uczestnicy chodzą po pomieszczeniu, odwiedzając każdą wystawę kulturową.

Na każdej stacji dowiadują się o reprezentowanej kulturze, zadają pytania i wchodzi w interakcję z materiałami.

3. Refleksja (30 minut):

Po targach zbierz grupę na dyskusję podsumowującą.

Pytania mogą obejmować:

1. Czego dowiedziałeś się o prezentowanych kulturach?
2. W jaki sposób ta wiedza może przyczynić się do promowania inkluzywności?

Omów wartość wymiany kulturowej i jej rolę w promowaniu wielokulturowości.

Oczekiwane rezultaty:

- Zwiększona świadomość kulturowa i docenianie.
- Wzmocnione więzi między członkami grupy poprzez wspólne doświadczenia kulturowe.

15. Wyzwanie rozwiązywania problemów wielokulturowych

Cele i zadania:

- Rozwój pracy zespołowej i krytycznego myślenia w kontekstach wielokulturowych.
- Ćwiczenie rozwiązywania problemów wymagających różnych perspektyw. Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10–20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

Lista złożonych scenariuszy wielokulturowych (np. konflikty między grupami kulturowymi, integracja imigrantów ze społecznością).

Flipchart lub tablica do burzy mózgów. Markery.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Przedstaw zajęcia i wyjaśnij, że celem jest rozwiązanie problemu wielokulturowego przy użyciu różnych perspektyw.

Przedstaw grupie problem, który obejmuje wiele kultur lub tożsamości.

2. Praca grupowa (40 minut):

Podziel uczestników na małe grupy.

Każda grupa omawia problem i burzy mózgow nad rozwiązaniami. Zachęca się ich do wykorzystania swojej wiedzy na temat inkluzywności i wrażliwości kulturowej w celu opracowania praktycznych rozwiązań.

Grupy powinny dokumentować swoje pomysły na flipcharcie lub tablicy.

3. Prezentacje i refleksja grupowa (40 minut):

Każda grupa przedstawia swoje rozwiązanie większej grupie.

Po każdej prezentacji prowadzący i inni uczestnicy zadają pytania lub przekazują informacje zwrotne.

Omów różnorodność rozwiązań i to, w jaki sposób każde podejście uwzględnia zaangażowaną dynamikę kulturową.

Oczekiwane rezultaty:

- Poprawa pracy zespołowej i umiejętności rozwiązywania problemów w środowiskach wielokulturowych.
- Zwiększona zdolność do poruszania się po złożonych problemach, które obejmują różne perspektywy kulturowe.

16. Photo Safari

Cele i zadania:

- Zachęcenie uczestników do eksploracji swojego otoczenia i identyfikacji elementów związanych z inkluzywnością, różnorodnością i wielokulturowością.
- Rozwijanie świadomości przestrzeni fizycznych i społecznych, które odzwierciedlają lub kwestionują narracje kulturowe.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10-20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

Aparaty fotograficzne lub smartfony z funkcją aparatu fotograficznego. Notatniki lub urządzenia cyfrowe do robienia notatek.

Wstępnie przygotowana lista kontrolna tematów związanych z inkluzywnością i różnorodnością (np. symbole kulturowe, różnorodni ludzie, reprezentacje jedności, wydarzenia społecznościowe).

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Przedstaw koncepcję Photo Safari: zajęcia, w którym uczestnicy będą „polować” na obrazy, które reprezentują inkluzywność, wielokulturowość i różnorodność w ich otoczeniu.

Wyjaśnij znaczenie reprezentacji wizualnej w promowaniu świadomości i zrozumienia.

2. Photo Safari (40 minut):

Uczestnicy są dzieleni na małe grupy i otrzymują listę kontrolną tematów. Każda grupa wyrusza na „safari”, aby zbadać swoje otoczenie i zrobić zdjęcia odpowiadające elementom listy kontrolnej.

Zachęcaj uczestników do kreatywnego myślenia o tym, jak różne obrazy mogą symbolizować inkluzję, różnorodność lub społeczność.

3. Dzielenie się i dyskusja (30 minut):

Po safari uczestnicy spotykają się ponownie i dzielą się swoimi zdjęciami z grupą. Ułatw dyskusję, zadając pytania:

1. W jaki sposób obrazy przedstawiają inkluzję i różnorodność?
2. Jakie elementy środowiska często pomijamy, myśląc o różnorodności? Omów siłę opowiadania historii wizualnych i to, jak może ono kwestionować lub wzmacniać stereotypy.

Oczekiwane rezultaty:

- Większa świadomość tego, w jaki sposób środowiska odzwierciedlają lub kwestionują inkluzję i różnorodność.
- Lepsza umiejętność korzystania z narzędzi wizualnych w promowaniu świadomości i inkluzywności.

17. Fotograficzna historia

Cele i zadania:

- Zachęcenie uczestników do opowiedzenia historii o inkluzji, różnorodności lub wielokulturowości za pomocą serii zdjęć.
- Wspieranie ekspresji twórczej podczas refleksji nad osobistymi lub społecznymi doświadczeniami związanymi z wielokulturowością.

Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 10-20 uczestników.

Czas trwania: 2 godziny.

Potrzebne materiały:

Aparaty fotograficzne lub smartfony z funkcją aparatu fotograficznego.

Papier lub urządzenia cyfrowe do pisania podpisów i organizowania historii fotograficznej. Opcjonalnie: Materiały artystyczne do tworzenia prezentacji wizualnych (np. duże plakaty, markery).

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie (15 minut):

Wyjaśnij koncepcję historii fotograficznej: wykorzystanie serii zdjęć do opowiedzenia historii. Przedstaw tematy inkluzyjności i wielokulturowości oraz omów, w jaki sposób historie mogą być potężnymi narzędziami do przekazywania problemów społecznych i wspierania empatii.

2. Planowanie historii fotograficznej (30 minut):

Uczestnicy burzy mózgów i planują swoją historię fotograficzną. Są zachęceni do myślenia o konkretnym temacie lub problemie, który chcieliby zbadać za pomocą zdjęć. Możliwe tematy mogą obejmować:

1. Jak wygląda inkluzyjność w naszej społeczności?
2. Jak możemy reprezentować różnorodność poprzez codzienne czynności lub interakcje?

Uczestnicy organizują sekwencję swoich zdjęć i decydują, jakie podpisy lub narracje będą towarzyszyć każdemu obrazowi.

3. Robienie zdjęć (30 minut):

Uczestnicy wychodzą na zewnątrz (indywidualnie lub indywidualnie) sojusznikami lub w grupach) w celu zrobienia zdjęć do swojej historii.

Zachęć uczestników do krytycznego myślenia o kadrowaniu, perspektywie i przesłaniu każdego ujęcia.

4. Prezentacja historii fotograficznej (30 minut):

Po zrobieniu zdjęć uczestnicy organizują swoje obrazy w spójną historię, cyfrowo lub na plakatach.

wyjaśniając narrację i dokonane wybory.

5. Refleksja i dyskusja (15 minut):

Każdy uczestnik lub grupa przedstawia swoją historię fotograficzną reszcie grupy, np.

Ułatw dyskusję grupową, zadając pytania takie jak:

1. Czego dowiedziałeś się o procesie opowiadania historii za pomocą zdjęć?
2. W jaki sposób historie fotograficzne mogą być wykorzystywane jako narzędzie do orędownictwa i integracji?

Oczekiwane rezultaty:

- Rozwój umiejętności opowiadania historii za pomocą mediów wizualnych.
- Lepsze zrozumienie tego, w jaki sposób różnorodność i integracja mogą być reprezentowane i komunikowane.
- Wzmocnienie kreatywności i krytycznego myślenia w rozwiązywaniu problemów społecznych.

18. Fabryka Marzeń - Przedsiębiorstwa Artystyczne SZTUKA

Cele i zadania:

- Aby uczestnicy doświadczyli rzeczywistości naszych zachowań w warunkach pracy zespołowej i mieli chwilę na refleksję nad pracą, która jeszcze pozostała do wykonania.
- Aby przetestować nabytą wiedzę i umiejętności dotyczące różnorodności w napiętym otoczeniu.
- Aby współpracować w środowiskach międzykulturowych.

Docelowi uczestnicy: Młodzież lub pracownicy młodzieżowi, 16-28 uczestników.

Czas trwania: 4 godziny 30 minut.

Potrzebne materiały:

- Wydrukowane instrukcje dla każdego zespołu
- 20 pustych arkuszy A4 do zamówienia nr 1 na zespół
- 20 pustych arkuszy A4 do zamówienia nr 2 na zespół
- Kolorowe długopisy, markery, kredki
- 1 para nożyczek na zespół
- Tablica do liczenia
- Oddzielne miejsca do pracy dla każdego zespołu

Procedury i metodologia zajęć:

1. Podział grup (5 minut)

Podziel grupę na 4-5 zespołów – 3-4 z nich będzie uczestniczyć w serii zajęć, a jeden będzie zespołem zwolenników, którego zadaniem będzie wspieranie wszystkich innych zespołów i uczestników jako ekspertów od procesów zespołowych. Każda grupa powinna składać się z co najmniej 6 osób

Jeśli masz dodatkowych uczestników lub trenerów, możesz wyznaczyć ich na obserwatorów procesu dynamiki grupy. Wymaga to samodyscypliny i umiejętności obserwacji. Obserwatorzy ci będą bardzo cenni na końcu podczas podsumowania symulacji.

2. Faza planowania (10-15 minut)

Instrukcja planowania dla zespołów:

Na tym etapie będziecie w swoich grupach ustalać strukturę swojej firmy. Waszym zadaniem podczas ćwiczenia będzie przyjęcie i wykonanie zamówienia na produkcję kartek okolicznościowych/pocztówek zgodnie ze specyfikacją, którą otrzymacie. Każda firma ma swoją nazwę i symbol graficzny - logo, które ją reprezentuje - przygotujcie ją. Logo musi zawierać czytelną nazwę Waszej firmy.

Twoim zadaniem jest teraz przygotowanie się do wykonania zamówienia. Ustalcie hierarchię i poszczególne stanowiska w firmie, aby produkcja mogła być realizowana sprawnie. Macie

10 minut na przygotowanie.

W przypadku jakichkolwiek pytań, osobą upoważnioną do kontaktu z zamawiającym jest tylko szef/szef firmy.

Przygotowanie dla Zespołu Wspierających:

Na razie nie wolno wam rozmawiać z nikim poza członkami własnego zespołu - Zespołem Wspierających.

Staliście się ekspertami w zakresie wspierania ludzi w osiąganiu ich celów i rozwoju w procesie uczenia się. Stwórzcie nazwę swojej firmy. Jako profesjonaliści, waszym zadaniem jest przygotowanie listy precyzyjnych rzeczy, które zwolennik grupy może zrobić, aby udzielić wsparcia — albo osobom w grupie/zespole, albo całej grupie/zespołowi. Jeśli odniesiecie sukces z precyzyjną listą, zostaniecie zatrudnieni do zapewnienia wsparcia finansowanego

przez UE zespołom, które zostaną zatrudnione przez Klienta.

Jakie konkretne działania/czynności może wykonać zwolennik, aby udzielić wsparcia zespołowi lub osobie? Sporządź listę tych działań.

Macie 10 minut.

3. Składanie zamówienia i przekazywanie materiałów (10 minut)

Każdy zespół otrzymuje dokładnie taką samą ilość materiałów i nie może używać niczego poza tym, co otrzymał:

- 20x A4 biały papier
- Kolorowe kredki i długopisy
- Nożyczki

Wdrożenie zamówienia nr 1 (35-45 minut)

Zespoły robocze otrzymują swoje pierwsze zamówienie od wykonawcy. Wraz z nią pojawia się również specyfikacja karty. To pierwszy raz, kiedy uczestnicy dowiadują się dokładnie, jakie jest ich zadanie. Podczas gdy uczestnicy pracują, zespół zwolenników otrzymuje swoje zadanie i teraz będzie próbował wtopić się w rzeczywistość aktywności.

Zamówienie numer 1

Prosimy przygotować zestaw różnych (każda karta musi być inna) kartek okolicznościowych / pocztówek w ilościach podanych poniżej. Zamówienie zostanie przyjęte tylko i wyłącznie, jeśli specyfikacja i zamówienie zostaną w pełni spełnione.

Przygotuj kartki na: Dzień Matki, Wielkanoc, Boże Narodzenie, 18. urodziny i Walentynki

Przyjmowane będą tylko kartki wyprodukowane w zestawie o następujących proporcjach:

- 40% - kartki świąteczne – tytuł „Wesołych Świąt”
- 20% - kartki na Dzień Matki – tytuł „Happy Mother's day”
- 20% - kartki wielkanocne – tytuł „Szczęśliwych Świąt Wielkanocnych”
- 15% - kartki na 18. urodziny – tytuł „Najlepszego z okazji 18-tki”
- 5% - Walentynki – tytuł „Miłosnych Walentynek”

Każda z kartek wyprodukowanych w ramach zamówienia nr 1 musi być inna.

Klient oprócz zamówienia może być również zainteresowany zakupem innych kartek.

Masz 35 minut na zrealizowanie zamówienia.

Specyfikacja pocztówki:

- Rozmiar: A6 (papier A5 złożony na pół)
- Kartka otwiera się od lewej do prawej (otwiera się jak książka)
- Na pierwszej stronie kartki u góry znajduje się „tytuł kartki” - okazja, na którą jest przeznaczona
- Na pierwszej stronie znajduje się rysunek związany z okazją kartki i muszą być w nim użyte co najmniej 2 kolory
- Wewnątrz kartki znajduje się jedna wolna strona - lewa - (na dodanie życzeń klienta)
- Wewnątrz kartki po prawej stronie znajduje się rymowany wiersz okolicznościowy składający się z co najmniej 2 wersów. Wiersz musi być inny dla każdej wyprodukowanej kartki
- Na ostatniej stronie na dole karty znajduje się logo firmy (z czytelną nazwą firmy)

Zadanie dla osób wspierających

Zostaliście zatrudnieni, aby wesprzeć Przedsiębiorstwa Artystyczne w realizacji ich celów. Istnieje wiele firm, które podjęły wyzwanie wyprodukowania swoich produktów dla Klienta. Jesteś finansowany przez UE, a Twoim zadaniem jest świadczenie usług grupom/zespołom lub osobom, które zostały zatrudnione przez Klienta do wykonania swoich zadań.

Od tej pory możesz kontaktować się z uczestnikami w ich grupach (zespółach lub indywidualnie), promować siebie i świadczyć usługi wsparcia. Oni nie wiedzą, że istniejesz.

Zdecyduj i zaplanuj, w jaki sposób chcesz zapewnić swoje wsparcie. Ich zadania zostaną przydzielone niezależnie od tego, co robisz.

Nie masz prawa:

- Zmieniać lub wpływać na przebieg symulacji.
- Kontaktować się z Klientem lub uczestniczyć w spotkaniach organizowanych przez Klienta. • Praktyczna pomoc w wykonywaniu zadań grupy/zespołu dla Klienta (nie możesz zachowywać się jak każdy inny członek zespołu).

Możesz wspierać zespoły/osoby tylko wtedy, gdy zaakceptują Twoje wsparcie. Zespoły otrzymają szereg zadań. Niezależnie od tego, jaka to będzie rola, Twoją rolą jest świadczenie usług wspierania indywidualnego rozwoju ludzi i wspieranie procesu osiągania celów zespołu.

Sprawdź siebie jako osoby wspierające. Obserwuj, bądź kreatywny i pracuj jako zespół. Wy-

próbuj różne metody, omów, czy coś zadziałało, czy też trzeba zmienić niektóre taktyki. Twój sukces zależy od Twoich wysiłków.

Symulacja będzie miała różne fazy, może trwać nawet ponad 1 godzinę, mogą się zdarzyć różne rzeczy. Jesteś teraz niezależny i możesz obserwować wszystko, co się dzieje. Możesz zanotować wszystko, co zaobserwujesz, możesz wchodzić w interakcje ze wszystkimi w obszarach Twoich zadań. Zanotuj kluczowe momenty, które zaobserwujesz, omów, czy coś nie zadziałało, nie poddawaj się i kontynuuj swoje obowiązki do końca symulacji.

Przyjęcie zamówienia (10-15 minut)

Prowadzący ściśle przestrzega specyfikacji karty. Każdy zespół ma sprawdzić pracę innego zespołu i w przypadku błędów punkty są odejmowane.

Liderzy zespołu przynoszą wszystkie materiały, które otrzymali na początku – wykorzystane i niewykorzystane.

Każda karta, która spełnia specyfikację, to +1 punkt. Każdy wykorzystany kawałek papieru A4, który nie jest ukończoną kartą (wycięty A4, narysowany, zanotowany itd.) to -1 punkt.

Wynik jest obliczany i przekazywany liderom zespołu.

Ocena (10 minut)

Liderzy udają się do swojego zespołu i oceniają swoją pracę, planują więcej i przygotowują się. Następnie przychodzą do prowadzącego w celu złożenia drugiego zamówienia i otrzymania nowych materiałów.

Zmiana liderów (5 minut)

Prowadzący rozdaje liderom nowy zestaw materiałów: 20 białych kartek A4 i mówi każdemu liderowi, aby wrócił do innego zespołu, nie żegnając się ani nie mówiąc nic swojemu poprzedniemu zespołowi. Każdy lider musi teraz udać się do nowego tem i być tam liderem

Realizacja zamówienia numer 2 (35-35 minut)

Zamówienie II

Proszę przygotować zestaw różnych kartek okolicznościowych/pocztówek w ilościach podanych poniżej. Zamówienie zostanie zrealizowane tylko i wyłącznie, jeśli specyfikacja zostanie w pełni spełniona.

Proszę przygotować kartki na następujące okazje: Ślub, Dzień Babci, Dzień Dziecka

Proporcje kartek do produkcji:

- 70% - Ślub
- 15% - Dzień Babci
- 15% Dzień Dziecka

Każda z kartek wyprodukowanych w ramach zamówienia II powinna być inna.

Klient jest również zainteresowany zakupem dowolnej ilości kartek na okazję Dnia św. Barbary.

Masz 30 minut na realizację zamówienia

Wynik końcowy (10 minut)

Prowadzący ściśle przestrzega specyfikacji kartek. Każdy zespół ma sprawdzić pracę innego zespołu i w przypadku błędów punkty są odejmowane.

Liderzy zespołu przynoszą wszystkie materiały, które otrzymali na początku – użyte i nieużywane.

Każda karta spełniająca wymagania to +1 punkt. Każdy użyty kawałek papieru A4, który nie jest skończoną kartą (wycięty, zarysowany, z jakąś notatką lub rysunkiem czy z jakimkolwiek śladem użycia A4) to -1 punkt.

Punkt jest obliczany i udostępniany liderom zespołu. Punkty zespołu z kolejności

1 i 2 są sumowane.

Rozładowanie napięcia 3-5 minut

Jeśli to konieczne, w tym momencie prowadzący może zdecydować się na wprowadzenie lodołamacza/aktywności energetyzującej, która pozwoli uczestnikom uwolnić się od pewnych napięć lub silnych emocji. Można do tego wykorzystać takie aktywności jak „Mazinga”, „Pada deszcz” itp.

Omówienie (35-60 minut)

Prowadzący mogą rozważyć sfery:

- Poziomy uczenia się do obserwacji
- Mój osobisty proces uczenia się

- Proces uczenia się mojego zespołu
- Proces uczenia się całej grupy biorącej udział w szkoleniu/warsztacie

Teorie do obserwacji w praktyce

- Struktura i wdrożenie metody nieformalnej (elementy metody)
- Dynamika grupy naszego zespołu (np. etapy Tuckmana)
- Proces uczenia się w symulacji (np. cykl Kolba)

Osobista autorefleksja

- Jak czułem się w różnych częściach symulacji – na poziomie metody, na poziomie dynamiki grupy, na poziomie osobistego uczenia się?
- Jakie były kluczowe rzeczy, które wydarzyły się podczas symulacji?
- Jakie były najtrudniejsze momenty podczas symulacji?
- Jak przezwyciężyłem moje osobiste wyzwania?
- Jakie były najlepsze momenty podczas symulacji?
- Jakie lekcje mogę wyciągnąć z wdrożenia tej metody?
- Jak mogę wykorzystać / jak wykorzystam te lekcje w prawdziwym życiu?
- Co jeszcze dobrze zapamiętam z tej aktywności?

Pytania pomocnicze dla obserwatorów - proszę opisać zaobserwowane procesy związane z następującymi zagadnieniami:

- Jak uformowała się grupa? Czy zostały jasno określone role? Czy ustalono sposób współpracy? Metody, kody, zasady - czy zostały ustalone? W jaki sposób?
- Czy praca nad zadaniem była podzielona na jakieś etapy? Jakie?
- Czy wszyscy członkowie grupy (zespołu) brali stały i aktywny udział w pracy? (opisz zaobserwowane procesy z lokalizacją konkretnych osób)
- Opisz sposób komunikacji grupy
- Czy zaobserwowano sytuacje konfliktowe podczas pracy? (opisz zaobserwowane procesy z lokalizacją konkretnych osób)
- Czy grupa wyznaczyła sobie jasny i wyraźny cel do osiągnięcia?
- Świątowanie (Czy członkowie grupy świętowali? Jak?)

Oczekiwane rezultaty:

- Uczestnicy przetestują wszystkie formy sztuki i kreatywności w połączeniu z dążeniem do celów zespołu.
- Uczestnicy będą mogli wybrać lub sprawdzić, która część zachowań może być wykorzystana do lepszej współpracy międzykulturowej.
- Uczestnicy zobaczą miejsca do pracy wewnętrznej.

19. Stworzenie, które nas opisuje

Cele i zadania:

- Pomoc grupom i osobom w dostrzeżeniu ich osobowości lub zespołów oraz określeniu ich mocnych i słabych stron.
- Dostrzeżenie metafory, która pomaga w naszej refleksji.
- Pokonanie uprzedzeń i otwarcie się na inne perspektywy. Uczestnicy docelowi: Pracownicy młodzieżowi, 8-20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

Papier A4, markery, kredki lub zdjęcia/obrazki różnych zwierząt z gazet itp.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Wprowadzenie i podział (10 minut):

Zaprezentuj, w jaki sposób zwierzęta często dają nam możliwość znalezienia supermocy w naturze i że możemy również znaleźć takie moce w sobie. Rzeczy, które nas opisują i definiują nasze zdolności lub cechy.

Podziel duże grupy na małe grupy 4–7 osób.

Każda grupa powinna otrzymać „kulturę” lub kraj do reprezentowania w zadaniu, np.: Francuzi, Turcy, Polacy, Żydzi, podróżnicy romscy, Amerykanie, mnisi, lekarze, motocykliści, żołnierze, ekolodzy itp. Wybierz zestaw, który odpowiada celom aktywności

2. Znalezienie zwierzęcia, które nas opisuje (10 minut)

Poproś każdą osobę o pomyślenie o zwierzęciu, które najlepiej opisuje wyznaczoną grupę. Następnie każda osoba dzieli się ze swoją grupą wybranym przez siebie zwierzęciem i po-

daje powody, dla których jej grupa jest podobna do tego zwierzęcia.

3. Konsensus grupowy (10-15 minut)

Każda grupa współpracuje, aby dojść do konsensusu co do jednego zwierzęcia, które właściwie ją opisuje. Będą mieli okazję do zderzenia pomysłów i powodów wyboru swojego wyboru. Gdy wszyscy się zgodzą, przedstawiają wynik całej grupie.

Jeśli czas na to pozwala, każda osoba może opisać wybrane przez siebie zwierzę i podać powody.

Oczekiwane rezultaty:

- Lepsza praca zespołowa i umiejętności rozwiązywania problemów w środowisku wielokulturowym.
- Poprawia samoświadomość tego, jak definiuję swoją lub jakąś konkretną kulturę.

20. Silne pary

Cele i zadania:

- Pokazanie stratyfikacji danej kultury.
- Przyjrzenie się różnym perspektywom i podejściom do typowych sytuacji w kulturach. Uczestnicy docelowi: Młodzież lub pracownicy młodzieżowi, 4-20 uczestników.

Czas trwania: 1 godzina 30 minut.

Potrzebne materiały:

Przygotowane zestawy par, które mogłyby mieć ważną wymianę, np.: mąż/żona, rodzic/dziecko, nauczyciel/uczeń, lekarz/pacjent itp. Najlepiej, jeśli są bliskie i naładowane. należy wybrać relacje.

Procedury i metodologia zajęć:

1. Improwizacja (3-8 minut na zespół 2-osobowy):

Prowadzący wzywa pierwszą parę i wręcza jej zestaw do odegrania. partnerzy decydują

tylko: kto gra kogo; gdzie się spotykają; jaki mają wiek.

Improwizacja zaczyna się, gdy para się spotyka. Muszą mówić sobie nawzajem rzeczy, które ich zdaniem te postacie zwykle mówią, i robić to, co ich zdaniem zwykle robią, w tym wszystkie typowe konwersacyjne banały. Po kilku minutach facylitator mówi: „Jeden z was dzieli się objawieniem”. Następnie, wcielając się w rolę, jeden z partnerów musi ujawnić drugiemu coś bardzo ważnego, co może zmienić ich związek, na lepsze lub gorsze. Drugi partner musi pokazać, co uważa za najbardziej prawdopodobną reakcję. Jeszcze kilka minut, a następnie facylitator mówi drugiemu, aby również dokonał ważnego objawienia, a pierwsza osoba z kolei reaguje odpowiednio. W trzeciej przerwie facylitator mówi, że jeden z nich musi odejść: improwizują separację, niezależnie od jej rodzaju.

2. Omówienie (15 minut)

Na podstawie par pytaj o sfery uprzedzeń, osądów i skąd się biorą? Jak możemy się ich pozbyć?

Gdzie na przykład mężowie i żony zazwyczaj się spotykają i rozmawiają – w kuchni czy w łóżku? Jakie wyznania młode dziewczyny przekazują swoim matkom – czy są w ciąży z żonatym mężczyzną i chcą dokonać aborcji, czy też dzielą się tym, że właśnie dostały się do wymarzonej szkoły?

Oczekiwane rezultaty:

Osobista i grupowa refleksja nad tym, jak oceniamy i działamy na podstawie struktur społecznych. Ujawnione mechanizacje lub uprzedzenia różnych społeczeństw.

Na zakończenie

Ten projekt był niesamowitą przygodą dla nas wszystkich. Rezultaty obejmują zwiększoną świadomość i zrozumienie inkluzywności/włączenia, lepszy dostęp do narzędzi i możliwości dla młodzieży z mniejszymi szansami, zwiększoną ekspresję kulturową i zwiększoną świadomość wpływu sztuki. Całe przedsięwzięcie miało pozytywny wpływ na wzmocnienie młodzieży i lokalnej społeczności, tworząc bardziej inkluzywne i zróżnicowane środowisko, łącząc dwie kultury w jednej społeczności.

Jeśli jesteś zainspirowany lub zainspirowana do dołączenia do nas w przyszłych projektach tego typu, skontaktuj się z nami. Zamierzamy dalej rozwijać tę działalność, rozszerzając partnerstwo i grupę uczestników w przyszłości.

Nasze podziękowania kierujemy również do pracowników młodzieżowych i młodzieży zaangażowanej w ten projekt. Bez Was nie byłoby tej magii.

Dofinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE). Unia Europejska ani FRSE nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Niniejsza publikacja powstała jako jeden z produktów projektu: Living Pictures, realizowanego przez Wałbrzyskie Stowarzyszenie Młodzieży w Polsce i Pangea Youth Association w Turcji.

Więcej informacji o partnerach i działaniach w ramach projektu można znaleźć w niniejszej publikacji lub na stronie:

www.wuesem.org